

Dosarul nr. 3-799/19
12-3-14110-13032019

HOTĂRÎRE **În numele Legii**

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 29.11.2019 în mun. Chișinău
Hotărârea integrală întocmită la 09.12.2019

29 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Rîșcani*)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

Judecător Galina Ciobanu

Grefier Ana Croitor

Cu participarea:

Reclamantului *Oleg Potîrniche*

Reprezentantului pârâtului Agenției Rezerve Materiale, *Țurcan Galina*, în baza procurii nr. 08 din 14.11.2019,

examinând în ședința de judecată publică, cauza în contencios administrativ, intentată la acțiunea înaintată de Potîrniche Oleg către Agenția Rezerve Materiale privind anularea ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului material și moral,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces

1. Reclamantul Potîrniche Oleg, la data de 05.03.2018, s-a adresat în Judecătoria Chișinău, (*sediul Rîșcani*) cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Rezerve Materiale privind anularea ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului material și moral.
2. În argumentarea acțiunii depuse, reclamantul a invocat că, prin Decizia, legală și întemeiată, a Curții de Apel Chișinău din 28.06.2018 a fost restabilit la locul de muncă, în funcția de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerve Materiale. Conducerea și colectivul Agenției Rezerve Materiale au salutat această Decizie. Respectiv, la 29.06.2018 a fost emis Ordinul nr. 114-p de restabilire a sa în funcția de șef-adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale, începând cu data de 29.06.2018. Dar, pentru respectarea formalităților administrative, la 18.09.2018, pârâtul a depus recurs. Prin decizia Colegiului civil, comercial

și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29.01.2019, s-a admis recursul pârâtului, a fost casată integral decizia din 28.06.2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 02.04.2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central. La 25.01.2019, a depus cerere de revizuire a deciziei neîntemeiate din 23.01.2019. Dar, la 06.02.2019 pârâtul a emis ordinul nr. 33-p prin care a menținut în vigoare ordinul nr. 251-p din 23.11.2017 cu privire la destituirea din funcție, ordinul nr. 114-p din 29.06.2018 a fost abrogat, respectiv a fost iarăși destituit din funcție, fapt care îi provoacă grave suferințe psihice și fizice. Crede că, actul administrativ – ordinul nr. 33-p din 06.02.2019 este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, din următoarele temeuri. Decizia Curții de Apel Chișinău din 28.06.2018, în temeiul art. 254 CPC, este definitivă de la 28.06.2018 și a produs efecte juridice. În conformitate cu art. 255 CPC, hotărârea judecătorească se execută, după ce rămâne definitivă. Astfel, la 29.06.2018 a fost emis Ordinul nr. 114-p de reîncadrare a reclamantului în funcția din care a fost eliberat ilegal. Prin Ordinul nr. 151-p din 10.08.2018, după primirea concluziei de la Serviciul de Informații și Securitate, i-a fost reperfectat și dreptul de acces la secretul de stat. Iar la 30.11.2018, în temeiul Hotărârilor de Guvern nr. 219 din 12.03.2018 și nr. 946 din 03.10.2018, precum și a Statului de personal, avizat de către Cancelaria de Stat la 21.11.2018, prin Ordinul nr. 304-p, statul de personal al Agenției Rezerve Materiale a fost redus cu lichidarea tuturor funcțiilor. Prin Ordinul nr. 315-p din 03.12.2018, care a produs efecte juridice, toți funcționarii publici ai Agenției Rezerve Materiale, inclusiv și reclamantul, au fost preavizați despre lichidarea funcțiilor publice, cu acordarea preavizului de 30 de zile calendaristice pentru disponibilizare. Din motive independente de voința sa, în perioada 18.12.2018-25.01.2019, a fost în concediu medical în legătură cu o intervenție chirurgicală. Astfel, la 23.01.2019, în timpul adoptării deciziei de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție în dosarul nr. 3ra-15/19 și la 06.02.2019, când a fost emis ordinul nr. 33-p, funcția publică în care activa și în care a fost restabilit prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 28.06.2018, care a fost executată conform legislației în vigoare, era lichidată și, respectiv, el fiind în procedură de preavizare pentru disponibilizare în legătură cu reducerea statelor de personal, dar și în concediu medical, deoarece termenul de preaviz se prelungește cu timpul aflării în concediu medical.

3. Conform art. 86 alin. (2) al Codului muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.
4. Potrivit art. 88 alin. (2) din Codul Muncii, în termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă. în concediul de studii și în concediul medical.
5. Totodată, art. 63 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevede că, termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma. Iar la alin. (4 cu semnul 2) al art. 63 și art. 64 alin. (2) din Legea prenotată se prevede că, nu se admite eliberarea funcționarului public în

perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, etc.

6. Prin urmare, constată faptul că ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii – Codului muncii și Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XV1 din 04.07.2008.
7. Indică că, sancțiunile disciplinare care au stat la baza emiterii ordinului de destituire din funcție nr. 251-p din 23.11.2017 și însăși ordinul menționat, care, conform art. 58 și 64 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, este o destituire din funcție pe motive disciplinare - s-au prescris și s-au stins în modul stabilit, respectiv, în temeiul art. 60 al legii citate dar și art. 211 din Codul Muncii, se consideră că nu a fost sancționat disciplinar și că sancțiunile disciplinare nu i-au fost aplicate. Ordinul nr. 33-p din 06.02.2019 este ilegal și din aceste motive.
8. Potrivit art. 27 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, la o funcție publică poate candida persoana care îndeplinește următoarele condiții de bază: în ultimii 5 ani nu a fost destituită dintr-o funcție publică conform art. 64 alin. (1) lit. a) și b) sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare.
9. Respectiv, menționează că, nu o să poată candida la o funcție publică 5 ani în cazul când va rămâne în vigoare ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, fără surse de existență și fără loc de muncă la o vârstă înaintată, cu persoane minore la întreținere și starea sănătății precară.
10. În drept, în temeiul prevederilor art. 166, 167 CPC, art. 1, 2, 3, 5, 6, 11, 16,17, 19, 24, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000, prevederilor Constituției, art. 86 alin. (2), 88 alin. (2), 89, 90, 184, 211, 329, 330,348, 349, 350,351, 352, 353, 354,355, 356 din Codul muncii și art. 58, 60, 63 alin. (2) și (4 cu semnul 2), 64 alin. (2) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, precum și având în vedere stipulările Convențiilor Organizației Internaționale a Muncii, Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicită: anularea în tot a actului administrativ – ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06.02.2019, ca fiind ilegal în fond emis contrar prevederilor legii; obligarea pârâtului să emită actul administrativ – ordinul de eliberare din funcție pe motivul reducerii efectivului de personal și lichidării funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerve Materiale, după expirarea termenului de preaviz pentru disponibilizare; repararea prejudiciului material cauzat prin actul administrativ ilegal, prin încasarea de la pârât în beneficiul său a despăgubirii pentru toată perioada de absență forțată de la muncă; repararea prejudiciului moral, prin încasarea în beneficiul său de la pârât a prejudiciului moral în mărime stabilită de către instanța de contencios administrativ, dar nu mai mică de un salariu mediu lunar al funcției.
11. Aderent, se reține că, la data de 06.06.2019, reclamantul prin intermediul cancelariei a depus cerere de completare și concretizare a cererii de chemare în judecată. În motivarea căreia

indică că, prin Hotărârea Guvernului nr. 219 din 12.03.2018, Agenția Rezerve Materiale s-a reorganizat prin transformare din autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului în Agenția Rezerve Materiale, autoritate administrativă în subordinea Ministerului Afacerilor Interne. Personalul Agenției Rezerve Materiale urma să își continue activitatea până la aprobarea structurii, efectivului-limită și al statului de personal ale acesteia. Modificarea sau încetarea raporturilor de serviciu ale personalului se efectuează după avizarea și înregistrarea de către Cancelaria de Stat a statului de personal al Agenției Rezerve Materiale. Disponibilizarea personalului, ca urmare a reorganizării, în cazul imposibilității transferului acestuia, se va efectua în conformitate cu Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public și cu legislația muncii. Prin Hotărârea Guvernului nr. 946 din 03.10.2018 a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Rezerve Materiale, structura, organigrama și efectivul limită. La 21.11.2018 Cancelaria de Stat a aprobat statul de personal al Agenției Rezerve Materiale. La 30.11.2018, pârâtul, a emis ordinul nr. 304-p cu privire la reducerea statului de personal. La 03.12.2018, pârâtul a emis ordinul nr. 315-p cu privire la preavizarea funcționarilor publici despre lichidarea funcțiilor publice. Cu acest ordin a făcut cunoștință sub semnătură la 03.12.2018. Ordinul menționat prevedea acordarea preavizului cu o durată de 30 zile calendaristice, reducerea programului de muncă, prezentarea informației agenției pentru ocuparea forței de muncă privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați, adresarea, după caz, către organul sindical în vederea obținerii acordului pentru eliberare. Ordinul nr. 315 din 03.12.2018 nu conținea propunerea, obligatorie, în scris, prevăzută la art. 88 alin. (1) lit. c) CM, a unui loc de muncă în cadrul unității respective. Or, la 03.12.2018, era în vigoare statul de personal al Agenției Rezerve Materiale, aprobat de către Cancelaria de Stat la 21.11.2018, iar reclamantul întrunea condițiile necesare pentru suplinirea unei funcții din acel stat de personal. Or, chiar și sancțiunile disciplinare, aplicate prin ordinele pârâtului nr. 39-p din 31.03.2017, nr. 138-p din 06.07.2017 și nr. 251-p din 23.11.2018 s-au prescris și s-au stins în modul stabilit de legislația în vigoare și în conformitate cu prevederile art. 60 al Legii nr. 158-XVI din 04.07.2008 și art. 211 CM, se consideră că nu a fost sancționat disciplinar și că sancțiunile disciplinare nu i-au fost aplicate. Astfel, la 03.12.2018, când a fost preavizat despre reducerea numărului și a statului de personal, activa în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerve Materiale, cu toate acestea, pârâtul, ignorând și încălcând flagrant drepturile sale și legislația în vigoare, nu i-a propus în scris, în mod obligatoriu, o dată cu preavizare, un alt loc de muncă, funcție în cadrul unității respective. Astfel, de loc de muncă funcție exista la unitate, de exemplu - Secția Juridică - șef Secție Juridică, specialist principal, specialist superior, funcții în alte subdiviziuni, etc., iar reclamantul indică că întrunea condițiile necesare pentru suplinirea acestora. Cu atât mai mult că și Legea nr. 158-XVI din 04.07.2008, la art. 63 alin. (4) prevede acest fapt.

12. Așadar, indică că, a fost vătămat în drepturile sale fundamentale și constituționale prin acțiunile și inacțiunile pârâtului, care sunt vădit ilegale iar actul administrativ ilegal urmează

a fi anulat în tot. Cât privește afirmațiile paratului, că, chipurile a respectat prevederile legale privind disponibilizarea, este necesar să declare următoarele. Instituția preavizului este reglementată de Codul Muncii, de Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, de alte acte legislative și normative. Își întemeiază acțiunea conform art. 88 și art. 184 din Codul muncii. Astfel, sunt cel puțin stranii alegațiile pârâtului că chipurile preavizul în legătură cu concedierea este un act neproducător de efecte juridice Or, preavizul se emite prin ordin, este un act administrativ, care are ca obiect, în cazul nostru, activitatea funcționarilor publici, care rezultă din relațiile de muncă reglementate de statutul acestora, producând efectele juridice respective. Cu atât mai mult și Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 XVI din 04.07.2008 la art. 63 stipulează că, în cazul eliberării din funcția publică în condițiile când autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv, autoritatea publică este obligată să acorde funcționarului public un preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

13. Așadar, rezumând cele relatate, constată că neaplicarea procedurii legale de preavizare duce iminent la ilegalitatea și nulitatea concedierii în general. Astfel, pârâtul, necunoscând și ignorând prevederile legislație în vigoare încearcă, prin metode meschine, să inducă instanța în eroare, or este cert că procedura de concediere în legătură cu reducerea efectivului și a statului de personal în privința sa a eșuat. Cu referire la afirmațiile pârâtului că, chipurile nu a fost eliberat în perioada aflării în concediu medical, este necesar de menționat următoarele. După cum a declarat și anterior, independent de voința sa, s-a aflat în concediu medical în perioada 18.12.2018 - 25.01.2019, în total 39 de zile. Deci, la 18.12.2019, când s-a început concediul medical, reclamantul era deja în procedură de preaviz sub semnătură despre reducerea efectivului de personal și lichidarea funcțiilor publice prin ordinul nr. 315-p din 03.12.2018. Respectiv, de la 26.01.2019, când a revenit la serviciu după o intervenție chirurgicală, termenul de preaviz s-a prelungit cu termenul aflării în concediu medical, adică cu 39 de zile. Respectiv, $26.01.2019 + 39 \text{ de zile} = 05.03.2019$, ziua când expira termenul de preavizare. A fost eliberat de la serviciu la 06.02.2019, prin ordinul ilegal nr. 33-p, în perioada de preaviz, prelungită cu perioada aflării în concediu medical, adică în timpul aflării în concediu medical. Nu are relevanță și tangență în acest caz și în astfel de circumstanțe, Decizia Curții Supreme de Justiție din 23.01.2018, cât și alte hotărâri și decizii ale instanțelor de judecată, la care face referire pârâtul. Litigiul examinat de către Curtea Supremă de Justiție la 23.01.2018 a avut ca obiect alt act administrativ - ordinul nr. 251-p din 23.11.2017. Respectiv, trimerile pârâtului în referința sa la prevederile art. 123 alin. (2) CPC sunt vădit neîntemeiate și ilegale. De asemenea, sunt absolut nefondate și trimerile pârâtului în referința sa la încheierea Curții Supreme de Justiție din 06.02.2019, deoarece instanța a avut ca obiect al examinării un alt obiect, alt act administrativ – ordinul nr. 138-p

din 06.07.2017. Cu atât mai mult că, deciziile judecătorești nu dispun concedierea sa de la lucru. Așadar, la 06.02.2019, când a fost emis actul administrativ contestat – ordinul nr. 33-p, reclamantul era în procedură de preavizare din motivul reducerii efectivului de personal și lichidării funcțiilor publice ca urmare a intrării în vigoare a noului stat de personal al Agenției Rezerve Materiale, nr. 67, aprobat de Cancelaria de Stat la 21.11.2018, termenul de preavizare fiind prelungit de drept cu perioada aflării în concediu medical.

14. În susținerea poziției expuse reclamantul indică prevederile art. 10 din Codul muncii, art. art. 141 20, 28, 42 alin. (6) din Legea nr. 158 din 04.07.2008.
15. Așadar, susține cu fermitate că, pârâțul a emis un act administrativ ilegal cu încălcarea procedurii stabilite și urmează a fi anulat în tot. Cu atât mai mult că, pârâțul a ignorat chiar și prevederile Hotărârilor de Guvernului nr. 219 din 12.03.2018, nr. 946 din 03.10.2018 și nr. 1281 din 26.12.2018 care stabilește moratoriu temporar (până la 31.12.2019) privind încadrarea personalului în sectorul bugetar în funcțiile vacante înregistrate, dar și actele administrative proprii - ordinele nr. 304 p din 30.11.2018 și nr. 315-p din 03.12.2018.
16. Specifică reclamantul că, nu corespunde adevărului afirmația pârâțului că, chipurile a depus cererea cu termenul depășit, la 11.03.2019. Or, el a depus acțiunea în contenciosul administrativ la 05.03.2019, fapt confirmat prin ștampila Judecătoriei Chișinău, aplicată pe cererea de chemare în judecată. Pârâțul mai menționează că, urmare a faptului că el chipurile a înaintat acțiunea tardiv, motivele cererii nu corespund adevărului. Nu înțelege logica acestor afirmații irelevante și iresponsabile ale pârâțului. Ulterior, pârâțul afirmă în referința sa că, prin pct. 1 al ordinului contestat nr. 33-p din 06.02.2019, se menține în vigoare ordinul nr. 251-p din 23.11.2017, respectiv, ordinul contestat nu prevede eliberarea din funcție pe motivul reducerii efectivului de personal sau lichidării funcției publice. Care este obiectul acțiunii sale în instanța de judecată. Iarăși nu poate înțelege sensul acestor afirmații irelevante și iresponsabile ale pârâțului.
17. Indică că, actul administrativ contestat, ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, nu conține nici referire la articolul, aliniatul, punctul și litera corespunzătoare din lege, nici informație cu privire la exercitarea căilor de atac. Iar ordinul nr. 251-p din 23.11.2017 nu poate fi menținut în vigoare deoarece termenul de validitate, de acțiune a sancțiunii disciplinare nu poate depăși un an din ziua de la data aplicării și respectiv, s-a prescris la 23.11.2018. Astfel, actul administrativ contestat este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și urmează a fi anulat în tot.
18. Mai indică reclamantul în acțiunea înaintată și prevederile art. art. 329, 330, 90 ale Codului muncii.
19. La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâțului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți. Instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile. Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și

gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție al pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Pentru tragerea la răspundere a angajatorului culpa lui este prezumată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. Așadar, prin măsurile pârâtului i-au fost provocate suferințe psihice și fizice, deoarece a fost eliberat ilegal din serviciu, la 06.02.2019, în toiu iernii, când se majorează esențial serviciile comunale și de întreținere, având 4 copii la întreținere, fiind privat de posibilitatea de a munci și a-și câștiga existența, nu i s-a propus în mod obligatoriu un alt loc de muncă o dată cu preavizarea, n-a beneficiat de dreptul preferențial la menținerea la lucru, a fost restrâns în posibilitățile de viață familială și socială, i-a fost vătămată sănătatea.

20. În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile Constituției RM, CEDO, legislația în vigoare, în speță 10, 87, 88, 89, 90, 184, 211, 329, 330 din CM, art. 14, 20, 28, 42, 60, 63 din Legea nr. 158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 277, 278 CPC, art. 10, 17, 20, 118, 120, 189, 191 192, 193, 196, 203, 206, 224, 257, 258 Cod administrativ, art. 1998, 2006, 2025, 2029, 2036, 2037, 2038 Cod civil, solicită: anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil prin care este vătămat în drepturile sale – ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06.02.2019, ca fiind ilegal în fond, nemotivat, nejustificat, neîntemeiat și emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite; reîncadrarea sa în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerve Materiale; obligarea pârâtului la repararea prejudiciului material – a salariului mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă; obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral.
21. **Reclamantul Potîrniche Oleg**, în cadrul ședinței de judecată a susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept, solicitând admiterea acesteia după cum a fost formulată. Suplimentar, la întrebările reprezentantului pârâtului a specificat că, prin ordinul nr. 33, i-a fost încălcat inclusiv și dreptul la muncă. La data de 06.02.2019, se afla în concediu de boală. Susține cerințele înaintate în cererea de concretizare și completare.
22. În ședința de judecată, **reprezentantul pârâtului Agenția Rezerve Materiale**, reprezentant în bază de procură **Țurcan Galina**, a susținut integral referința înaintată, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, nefondată și tardivă. Cererea de completare și concretizare urmează a fi declarată inadmisibilă. Suplimentar, la întrebările reclamantului a specificat că, la data de 21.11.2018 a fost aprobat nou stat de personal. Pe data de 30.11.2018 a avut loc reducerea statului de personal, iar administrația a respectat procedura de reorganizare. La data de 03.12.2018 a fost emis ordinul nr. 315-p. Ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, nu conține mențiunea cu privire la căile de atac dar fiecare persoană este în drept să-și apere drepturile sale în instanța de judecată.
23. În motivarea referinței, întru respingerea acțiunii pârâta a invocat că, Agenția Rezerve Materiale a examinat cererea de chemare în judecată, înaintată de către Oleg Potîrniche, în

vederea anulării ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, obligarea emiterii ordinului de eliberare pe motivul reducerii efectivului de personal și lichidării funcției publice, achitarea prejudiciului material cât și moral.

24. În fapt, acțiunea înaintată în procedura de contencios administrativ este depusă la 11 martie 2019 ora 16.11 min., reclamantul a făcut cunoștință cu actul contestat la 06 februarie 2019, respectiv, este vădit că cererea a fost depusă cu termenul depășit, ceea ce contravine art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ. Ca urmare, motivele invocate în cererea nominalizată nu corespund adevărului, deoarece administrația nu a salutat restabilirea în funcție a reclamantului, ținând cont de capacitățile profesionale ale acestuia. Cu privire la litigiului restabilirii în funcție de șef adjunct al Direcției juridice s-a expus Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 23.01.2019, potrivit căreia au fost respinse pretențiile de restabilire în funcție, încasarea drepturilor bănești, prejudiciul moral, ca urmare administrația Agenției a emis ordinul ARM nr.33-p din 06.02.2019 ”Cu privire la personal”. Prin pct. 1 al ordinului menționat supra este stipulat ”de a menține în vigoare ordinul 251-p din 23.11.2017 cu privire la destituirea din funcția de șef adjunct al Direcției juridice a ARM”, respectiv ordinul contestat de reclamant nu prevede eliberarea din funcție pe motivul reducerii efectivului de personal sau lichidării funcției publice. Referitor la preavizare, Agenția a respectat prevederile legale, deoarece în momentul examinării litigiului de instanța ierarhic superioară, Cancelaria de Stat a aprobat noul stat de personal nr. 67 din 21.11.2018 și ca urmare a fost emis ordinul nr. 304 din 30 noiembrie 2018 ”Cu privire la reducerea statului de personal ” și ordinul nr.315-p din 03 decembrie 2018 ”Cu privire la preavizarea funcționarilor publici despre lichidarea funcțiilor publice”.
25. În temeiul art. 63 alin. (2) al Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 serviciul resurse umane a preavizat angajații despre lichidarea tuturor funcțiilor publice, inclusiv și cea de șef adjunct al Direcției juridice, în care a fost restabilit reclamantul de către Curtea de Apel prin decizia din 28 iunie 2018.
26. Raportat la considerentele expuse, preavizul este o anunțare anticipată a salariatului despre desfacerea contractului individual de muncă, la expirarea unui anumit termen, este un act neproducător de efecte juridice de sine stătătoare, un act prealabil deciziei de eliberare din funcție, decizia/ordinul fiind singurul act administrativ cu consecințe juridice.
27. Concomitent informează că, preavizul nu modifică raportul de serviciu al salariatului, acesta reprezintă o simplă înștiințare, care nu produce nici o vătămare. Este lipsită de relevanță juridică faptul că odată cu preavizarea, Agenția urma să respecte procedura de disponibilizare a reclamantului, or emiterea Deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2019 pe cazul acestuia, este una irevocabilă.
28. Potrivit art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

29. În această ordine de idei reiterează că, nu poate pune la dubii deciziile Curții Supreme de Justiție, care este instanța judecătorească supremă, ce asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către instanțele judecătorești, la soluționarea litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor și care garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.
30. Referitor la faptul eliberării în perioada aflării în concediu medical, este o declarație nefondată, deoarece reclamantul a prezentat administrației ultimul certificat de concediu de boală (prelungit) la 26 ianuarie 2019, prima zi de muncă. Suplimentar, comunică că acesta a fost în concediu de boală potrivit primului certificat de concediu de boală nr.3 265100 de la 18.12.2018 până la 23.12.2018 și al doilea certificat de concediu medical nr.3331679 de la 26.12.2018 până la 26.01.2019. Respectiv, reclamantul nu a prezentat administrației alte documente care ar confirma că acesta se află/a fost în concediu de boală, deoarece prima zi de muncă a fost 26 ianuarie 2019, iar eliberarea la 06.02.2019. Cu privire la sancțiunea disciplinară care a stat la baza destituirii din funcție, informează că potrivit încheierii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 06 februarie 2019, s-a expus asupra deciziei din 04.10.2018 a Curții de Apel, prin care a fost respins apelul declarat de reclamant. și s-a menținut hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, recursul declarat de Potârniche Oleg fiind considerat inadmisibil. Reclamantul a învederat că, ordinul 33-p din 06.02.2019 i-a provocat grave suferințe psihice și fizice, fapt ce nu corespunde adevărului, deoarece în perioada revenirii din concediul medical acesta a avut un orar de muncă flexibil, administrația nu a întreprins nici o măsură de pedeapsă față de reclamant și nici nu a solicitat vreo notă informativă pentru volumul de lucru efectuat în perioada de referință, administrația fiind loială față de reclamant. Raportat la cele menționate și într-un caz (restabilirea în funcție) și în altul (sancțiunea disciplinară) s-a expus Curtea Supremă de Justiție prin deciziile sale revocabile din 23.01.2019 și respectiv 06.02.2019. Cu referire la alegațiile reclamantului în ce privește prejudiciul moral, menționează că întru înlăturarea tuturor contraverselor legate de încasarea prejudiciului moral la soluționarea litigiilor de muncă, Curtea Supremă de Justiție reține următoarele. Pentru a angaja răspunderea patrimonială pentru daune morale este necesar să se dovedească elementele răspunderii civile, respectiv fapta ilicită a angajatorului, prejudiciul și legătura de cauzalitate.
31. În această ordine de idei, ARM consideră că reclamantul profită de îmbogățirea fără justă cauză, or art. 118 al Codului de procedură civilă prevede expres obligația probațiunii în judecată unde fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, cum ar fi: caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, existența temeiurilor prin care s-ar constata lezarea drepturilor nepatrimoniale și care ar justifica necesitatea compensării prejudiciului moral etc.
32. Subsidiar celor menționate și în conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, art. 209 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administrativ, solicită respingerea acțiunii ca nefondată, neîntemeiată și tardivă.

33. Aderent, instanța subliniază că, la data de 05.06.2019, pârâtul prin intermediul cancelariei a înaintat referință suplimentară. În motivarea acesteia Agenția Rezerve Materiale comunică că, la data de 22.04.2019 a cunoscut prin intermediul site-ului instante.justice.md despre faptul că prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău (dosarul nr.la- 253/18 nr. 02-1 a-3293-01022018) dl Oleg Potimiche a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.(4) al Codului penal și a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 90 Codul penal executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. În astfel de condiții cât și a motivelor expuse în referința nr. 238 din 22.04.2019, nu există temei de modificare a ordinului ARM nr.33-p din 06.02.2019 "Cu privire la personal", acesta fiind unul legal, or prin încheierea din 15 mai 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire împotriva Deciziei irevocabile din 23 ianuarie 2019 a CSJ. În această ordine de idei, Agenția Rezerve Materiale solicită repetat respingerea acțiunii ca nefondată, neîntemeiată și tardivă.
34. Subsecvent, instanța reține că, la data de 24.06.2019, pârâtul prin intermediul cancelariei a depus referință suplimentară. În motivarea acesteia menționează că, Agenția Rezerve Materiale a examinat cererea de completare și concretizare a cererii inițiale, înaintată de către Oleg Potîrniche, în vederea anulării ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, reîncadrarea în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției juridice a ARM, achitarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și relevă următoarele. Din conținutul cererii observă că reclamantul a schimbat în totalmente obiectul acțiunii, or înaintarea altei acțiuni cere expres respectarea procedurii prevăzute de codul administrativ.
35. Indică că, modificarea pretențiilor se deduce din art. 84 al Cod administrativ. Mai specifică și prevederile art. 139 Cod administrativ. Reclamantul a făcut cunoștință cu ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, fiind contrasemnat la aceeași dată.
36. Potrivit celor raportate, cererea de concretizare și completare a cererii inițiale urmează a fi declarată inadmisibilă, conform alin. (2) lit. d) art. 207 CA, acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 CA (depusă la 06.06.2019, concedierea 06.02.2019), deoarece obiectul acesteia este unul nou, care diferă în totalitate de obiectul acțiunii inițiale. Or, art. 209 Cod administrativ, expres prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Reclamantul prin diferite metode încearcă să inducă instanța de judecată în eroare, potrivit probelor administrate la dosar este cert faptul că acțiunile ARM sunt corecte, iar fiecare din acestea rezultă una din alta. Reclamantul contestă ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, care, cum s-a menționat în referințele anterioare, menține în vigoare ordinul nr. 251-p din 23.11.2017 cu privire la destituirea din funcție a șefului – adjunct al Direcției juridice, temei fiind Hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), prin care s-au respins pretențiile dlui Potîmiche și menținută de

către Curtea Supremă de Justiție prin decizia irevocabilă din 23 ianuarie 2019. Pct. 2 al ordinului menționat supra, abrogă ordinul ARM nr. 114-p din 29 iunie 2018 prin care reclamantul a fost restabilit în funcție în baza deciziei Curții de Apel din 28 iunie 2018. Respectiv, nu există temei de anulare a ordinului ARM nr.33-p din 06.02.2019 "Cu privire la personal ", acesta fiind unul legal, or prin încheierea din 15 mai 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire împotriva Deciziei irevocabile din 23 ianuarie 2019 a CSJ.

37. Cât privește sancțiunea disciplinară care a stat la baza destituirii din funcție, informează că potrivit încheierii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 06 februarie 2019, s-a expus asupra deciziei din 04.10.2018 a Curții de Apel, prin care a fost respins apelul declarat de reclamant și s-a menținut hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, recursul declarat fiind considerat inadmisibil. Respectiv, cum s-a menționat și în referințele depuse anterior, ordinul ARM nr.251-p din 23.11.2017 cu privire la destituirea din funcție a șefului adjunct al Direcției juridice - Oleg Potîrniche, a fost examinat în instanța de fond cât și de către instanțele ierarhic superioare, care s-au expus asupra acestui act administrativ. Mai mult ca atât, prin decizia din 07 noiembrie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău (dosarul nr. 1a-253/18 nr. 02-la-3293-01022018) Oleg Potîrniche a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) al Codului penal și a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 90 Codul penal executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, fapt care denigrează imaginea unui funcționar public.
38. În susținerea poziției din referință pârâtul indică prevederile art. 62 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.
39. Raportat la cele menționate și într-un caz (restabilirea în funcție) și în altul (sancțiunea disciplinară) s-a expus Curtea Supremă de Justiție prin deciziile sale irevocabile din 23.01.2019 (prin încheierea CSJ din 15 mai 2019 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire împotriva Deciziei irevocabile din 23 ianuarie 2019 a CSJ) și respectiv 06.02.2019. Referitor la tardivitatea primei acțiune, aceasta a fost depusă la 11.03.2019, ora 16.11 min., ci nu cum afirmă reclamantul că a depus-o la 05.03.2019.
40. Concomitent, menționează că, reclamantul a indicat că sarcina probațiunii îi revine pârâtului, or art. 93 Cod administrativ expres prevede că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, fapt ignorat de reclamant.
41. Repetat reiterează că, preavizul este o anunțare anticipată a salariatului despre desfacerea contractului individual de muncă, la expirarea unui anumit termen, este un act neproducător de efecte juridice de sine stătătoare, un act prealabil deciziei de eliberare din funcție, decizia/ordinul fiind singurul act administrativ cu consecințe juridice.

42. Concomitent informează că, preavizul nu modifică raportul de serviciu al salariatului, acesta reprezintă o simplă înștiințare, care nu produce nici o vătămare. Este lipsită de relevanță juridică faptul că odată cu preavizarea, Agenția urma să respecte procedura de disponibilizare a reclamantului, or Deciziile Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție (23.01.2019, 06.02.2019, 15.05.2019) s-au expus deja pe cazul restabilirii în funcția de șef adjunct al Direcției juridice. Astfel, a urmat emiterea ordinului nr. nr. 33-p din 06.02.2019 cu privire la personal, fiind unul legal, motivat și în corespundere cu legislația.
43. Subsidiar celor menționate și în conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, art. 209 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administrativ, art. 62 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158/2008, Agenția Rezerve Materiale solicită repetat respingerea acțiunii ca nefondată, neîntemeiată și tardivă.

Aprecierea instanței de judecată

44. Studiind materialele dosarului, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Potîrniche Oleg către Agenția Rezerve Materiale privind anularea ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului material și moral, reieșind din următoarele considerente.
45. Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.
46. Potrivit art. 5 al Codului administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.
47. În conformitate cu art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
48. În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) al Codului administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
49. Conform art. 206 din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune

în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

50. Potrivit art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și depunerii cererii de chemare în judecată), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.
51. Conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).
52. Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.
53. Din materialele cauzei rezultă că, la data de 23.11.2017 a fost emis ordinul nr. 251-9, potrivit căruia Agenția Rezerve Materiale din cadrul MAI, a ordonat: se destituie Potîrniche Oleg din data de 24.11.2017 din funcția publică de șef adjunct al Direcției juridice (f.d. 33).
54. Din analiza încheierii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ din 15.05.2019, în mod primordial instanța notează că, prin decizia CSJ din 23.01.2019 a fost admis recursul declarat de Agenția Rezerve Materiale a Ministerului Afacerilor Interne a RM, a fost cacastă

55. Conform ordinului nr. 114-p din 29.06.2018, Agenția Rezerve Materiale din cadrul MAI, a ordonat: restabilirea lui Oleg Potîrniche în funcția de șef adjunct al Direcției juridice, începând cu data de 29.06.2018; achitarea prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar al șefului adjunct al Direcției juridice; nu are acces la informațiile atribuite la secret de stat până la primirea concluziei de la Serviciul de Informare și Securitate (f.d. 8).
56. La data de 10.08.2018 a fost emis ordinul nr. 151-p, prin care Agenția Rezerve Materiale, a ordonat: în urma perfectării dreptului de acces la secretul de stat, a se majora gradul de salarizare lui Potîrniche Oleg – Șef adjunct al Direcției juridice începând cu data de 10.08.2018 (f.d. 9).
57. În corespundere cu ordinul nr. 304-p din 30.11.2018, Agenția Rezerve Materiale a ordonat: se reduce statutul de personal al Agenției Rezerve Materiale nr. 01.22 din 08.10.2012, conform anexei nr. 1; se lichidează funcțiile (personalul de conducere cu funcții complexe, personalul de specialitate și exercițiu din instituțiile bugetare subordonate Agenției Rezerve Materiale) conform anexei nr. 2; se aduce la cunoștință salariaților statutul de personal al Agenției Rezerve Materiale avizat de către Cancelaria de Stat cu nr. 67 din 21.11.2018 (f.d. 10, 11).
58. Prin ordinul nr. 315-p din 03.12.2018, Agenția Rezerve Materiale a ordonat: se preavizează, sub semnătură, funcționarii publici, conform anexei nr. 1 la prezentul ordin, despre lichidarea funcțiilor publice. Preavizul se acordă cu o durată de 30 zile calendaristice din data aducerii la cunoștință funcționarilor publici a prezentului ordin. În perioada de preaviz, în modul stabilit, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, informația privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați. Adresează după caz, organului sindical un demers în vederea obținerii acordului pentru eliberare (f.d. 12). Reclamantul a luat cunoștință cu ordinul enunțat la data emiterii acestuia – 03.12.2018, fapt ce se confirmă prin semnătura lui Potîrniche Oleg cu indicarea datei (f.d. 13).
59. Se reține că, la data de 06.02.2019, a fost emis ordinul nr. 33-p, prin care Agenția Rezerve Materiale a ordonat: a menține în vigoare ordinul nr. 251-p dn 23.11.2017 cu privire la destituirea din funcție a șefului adjunct al Direcției juridice. Temei: Hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătorie Chișinău (sediul Central) împotriva ARM, prin care s-au respins pretențiile dlui Potîrniche Oleg și menținută de Curtea Supremă de Justiție prin decizia irevocabilă din 23 ianuarie 2019. Ordinul ARM nr.1 14-p din 29 iunie 2018 se abrogă din ziua semnării prezentului ordin. Direcția economico-financiară va calcula și va achita dlui Oleg Potîrniche compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit de 24 zile calendaristice, pentru perioada efectiv lucrată 29.06.2018 - 06.02.2019. Dl Oleg Potîrniche va transmite documentația (dosare, registre) ce țin de activitatea Direcției juridice dnei Corina Surdo, Șef al Direcției management instituțional, prin act de predare-primire. Dl Oleg Potîrniche, în termen de 30 de zile calendaristice de la data încetării raporturilor de serviciu, va depune Declarația de avere și interese personale cu restituirea cheii publice Serviciului resurse umane (f.d. 14).

60. Reclamantul a luat cunoștință cu ordinul enunțat la data emiterii acestuia – 06.02.2019, fapt ce se confirmă prin semnătura lui Potîrniche Oleg în partea de jos a ordinului, la rubrica „am luat act” (f.d. 13).
61. Conform art. 16 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.
62. Conform art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.
63. În conformitate cu art. 68 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu sânt de competența instanțelor de contencios administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.
64. Raportând cele citate în ședință la normele legale citate supra și reținând că reclamantul și-a manifestat dezacordul privind ordinul nr. nr. 33-p din 06.02.2019, în acest sens înaintând cerere de chemare în judecată la data de 05.03.2019, instanța conchide că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție.
65. Prin urmare, instanța respinge ca neîntemeiat argumentul pârâtului precum că, acțiunea este tardivă dat fiind faptul că, reclamantul a înaintat cerere de chemare în judecată la data de 11.03.2019, or, din analiza primei pagini a cererii de chemare în judecată se evidențiază două ștampili de intrare. Astfel se reține că, acțiunea a fost înaintată la data de 05.03.2019 la Judecătoria Chișinău (sediul Central) (f.d. 2). Prin scrisoarea Judecătoriei Chișinău (sediul Central), cauza nominalizată a fost remisă după competență Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 17), fiind înregistrată în cancelarie la data de 11.03.2019, cu nr. de intrare 7501. În temeiul art. 385 alin. (1) din Codul civil, care prevede că, ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului, în cazul în speță termenul de 30 de zile începe să curgă de la 07.02.2019, și având în vedere că ultima zi a termenului de 30 de zile este o zi de sărbătoare, după care au urmat zilele de odihnă sâmbătă și duminică (8, 9 și 10 martie), termenul expiră în următoarea zi lucrătoare. Prin urmare, acțiunea înaintată pe data de 05.03.2019, este depusă în termen. Fiind respectat termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, care este o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, instanța urmează să se expună asupra fondului cauzei.

66. La fel, instanța reține că, de către reprezentantul pârâtului a fost invocată și o condiție de admisibilitate, asupra căreia au fost invocate obiecții și din partea autorității pârâte, este cea prevăzută de art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ: acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 CA (depusă la 06.06.2019, concedierea 06.02.2019), deoarece obiectul acesteia este unul nou, care diferă în totalitate de obiectul acțiunii inițiale.
67. În acest context, instanța judecătorească subliniază că, la data de 06.06.2019, reclamantul a depus prin intermediul cancelariei instanței cerere de completare și concretizare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil prin care este vătămat în drepturile sale – ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06.02.2019, ca fiind ilegal în fond, nemotivat, nejustificat, neîntemeiat și emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite; reîncadrarea sa în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției Juridice a Agenției Rezerve Materiale; obligarea pârâtului la repararea prejudiciului material – a salariului mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă; obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral. În acest sens, se remarcă că, este un drept al reclamantului să înainteze cereri privind completarea temeiului acțiunii, mărirea sau micșorarea cuantumului pretențiilor, completarea acțiunii cu pretenții accesorii, or, prin cererea de completare și concretizare, reclamantul nu a modificat obiectul și temeiul acțiunii inițiale, fiind completată cererea cu pretenții accesorii. În astfel de circumstanțe, instanța judecătorească constată că cerințele reclamantului sunt admisibile în sensul enunțat.
68. În această ordine de idei, cu privire la temeinicia cererii de chemare în judecată instanța reține următoarele.
69. Conform art. 22 alin. (1) lit. a), c), d) și f) al Legii 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public are următoarele obligații generale: să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să fie loial autorității publice în care activează; d) să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; e) să păstreze, în conformitate cu legea, secretul de stat, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercițiul funcției publice, cu excepția informațiilor considerate de interes public; f) să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege.
70. Conform art. 23 alin. (1) al Legii 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public este obligat să se conformeze dispozițiilor (ordinelor, poruncilor, indicațiilor obligatorii spre executare) primite de la conducătorul său direct și de la conducătorul autorității publice în care își exercită funcția publică.
71. În conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. a) al Legii 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune destituirea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior

datei destituirii din funcția publică, în următoarele cazuri: a) drept sancțiune disciplinară, aplicată pentru încălcarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. f¹), precum și pentru săvârșirea unei abateri disciplinare, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare nestinse în modul stabilit.

72. Astfel, în mod primordial instanța reiterează că, la data de 23.11.2017, a fost emis ordinul nr. 251-9, potrivit căruia Agenția Rezerve Materiale din cadrul MAI, a ordonat destituirea lui Potîrniche Oleg din data de 24.11.2017 din funcția publică de șef adjunct al Direcției juridice (f.d. 33).
73. Cu privire la ordinul nominalizat, privind destituirea din funcție a reclamantului, instanța atenționează că, acesta a fost menținut în vigoare prin ordinul contestat nr. 33-p din 06.02.2019.
74. Se reține că, temeiul care a stat la baza emiterii ordinului Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06.02.2019, a fost hotărârea din 02.04.2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Central), prin care s-au respins pretențiile lui Potîrniche Oleg cu privire la restabilirea în funcție, încasarea drepturilor bănești, prejudiciul moral și care a fost menținută prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23.01.2019.
75. Astfel, instanța notează că, hotărârea din 02.04.2019 emisă de Judecătorei Chișinău, (sediul Central), prin care s-au respins pretențiile lui Potîrniche Oleg împotriva ARM privind restabilirea în funcție, încasarea drepturilor bănești, prejudiciul moral, a fost menținută prin decizia din 23.01.2019 a Curții Supreme de Justiție, fapt ce se confirmă prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15.05.2019.
76. Astfel, potrivit încheierii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 15.05.2019, s-a dispus: se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Oleg Potîrniche, împotriva deciziei din 23.01.2019 a CSJ, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Potîrniche împotriva Agenției Rezerve Materiale a Ministerului Afacerilor interne al RM cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului material și moral (f.d. 36-41).
77. Corespunzător, dispozițiile alin. (1) art. 16 al Codului de procedură civilă, stabilesc că hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.
78. Conform art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

79. În contextul acestor circumstanțe de fapt, instanța examinând pretențiile din prezentul litigiul dedus judecătii, notează că legalitatea ordinului nr. 33-p din 06.02.2019 nu poate fi pus la îndoială, or, la baza emiterii acestuia se reține Decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2019, pe cazul acesta.
80. În această ordine de idei reiterează că, nu poate pune la dubii decizia Curții Supreme de Justiție, care este instanța judecătorească supremă, ce asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către instanțele judecătorești, la soluționarea litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor și care garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat. Prin urmare, se impune a fi specificat faptul că, ordinul nr. 33-p din 06.02.2019, specificat supra a fost emis pentru executarea hotărârii judecătorești irevocabile, fapt indicat expres și în conținutul ordinului contestat.
81. Cu privire la argumentele reclamantului precum că, o dată cu preavizarea nu i-a fost propus, în formă scrisă, un alt loc de muncă, instanța le reține ca lipsite de temei, or, pârâtul a respectat prevederile legale, deoarece în momentul examinării litigiului de instanța ierarhic superioară, Cancelaria de Stat a aprobat noul stat de personal nr. 67 din 21.11.2018 și ca urmare a fost emis ordinul nr. 304 din 30 noiembrie 2018 cu privire la reducerea statului de personal și ordinul nr. 315-p din 03 decembrie 2018 cu privire la preavizarea funcționarilor publici despre lichidarea funcțiilor publice, care i-au fost aduse la cunoștință (f.d. 10-13).
82. În temeiul art. 63 alin. (2) al Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, se reține că Agenția Rezerve Materiale, prin intermediul Ordinului nr. 315-p din 03 decembrie 2018, a preavizat angajații despre lichidarea tuturor funcțiilor publice, inclusiv și cea de șef adjunct al Direcției juridice.
83. Instanța reiterează că, reclamantul a luat cunoștință cu ordinul enunțat la data emiterii acestuia – 03.12.2018, fapt ce se confirmă prin semnătura lui Potîrniche Oleg cu indicarea datei (f.d. 13).
84. Raportat la considerentele expuse, preavizul este o anunțare anticipată a salariatului despre desfacerea contractului individual de muncă, la expirarea unui anumit termen, este un act neproducător de efecte juridice de sine stătătoare, un act prealabil deciziei de eliberare din funcție, decizia/ordinul fiind singurul act administrativ cu consecințe juridice. Concomitent se atestă că, preavizul nu modifica raportul de serviciu al salariatului, acesta reprezintă o simplă înștiințare, care nu produce nici o vătămare.
85. În contextul celor enunțat, instanța remarcă că, este lipsită de relevanță juridică faptul că odată cu preavizarea, pârâtul urma să respecte procedura de disponibilizare a reclamantului, dat fiind faptul că la baza ordinului contestat cu privire la destituirea din funcție nr. 33-p din 06.02.2019, se află hotărârea irevocabilă din 02.04.2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central).
86. Totodată, instanța constată netemeinicia declarațiilor lui Potîrniche Oleg privind eliberarea sa din funcția deținută în perioada aflării în concediu medical. Or, în conformitate cu art. 64 alin. (2) al Legii 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului

public, nu se admite destituirea funcționarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a autorității publice.

87. Din analiza copiilor certificatelor de concediu medical nr. 326510 și nr. 3265100, eliberate la 21.12.2018 și respectiv, la 26.12.2018, se reține că reclamantul a fost în concediu din 18.12.2018 până la 22.12.2018, din 23.12.2018 până la 25.12.2018, din 26.12.2018 până pe 28.12.2018; 29.12.2018 până pe 07.01.2018; 08.01.2019 – 17.01.2019; și respectiv din 18.01.2019 până pe data de 26.01.2019 (f.d. 15-16).
88. Prin urmare, instanța atestă că, la data emiterii ordinului contestat nr. 33-9 din 06.02.2019, reclamantul nu se afla în concediu de boală, iar alte documente ce ar demonstra contrariul, Potîrniche Oleg nu a prezentat instanței de judecată.
89. În același timp, instanța respinge argumentul reclamantului precum că, ordinul contestat nu corespunde prevederilor Codului administrativ, or, la momentul emiterii ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, nu era în vigoare Codul administrativ din 01.04.2019, respectiv ordinul din 06.02.2019 nu putea fi emis cu respectarea prevederilor legale intrate în vigoare ulterior.
90. Totodată, instanța nu poate lua în considerație argumentele expuse în referința pârâtului precum că, un alt temei de respingere a acțiunii ar fi decizia din 07.11.2018 a Colegiului penal al CA Chișinău, prin care Oleg Potîrniche a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) al Codului penal și a fost condamnat la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea pedepsei condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, fapt care denigrează imaginea unui funcționar public, or, în cazul de față sarcina probațiunii nu a fost îndeplinită de către partea pârâtă, cele enunțate de către Agenția Rezerve Materiale, urmând a fi respinse drept declarative.
91. După cum rezultă din prevederile art. 4 lit. h) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și înaintării cererii de chemare în judecată), nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ actele administrative emise pentru executarea hotărârilor judecătorești irevocabile.
92. Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ (în vigoare din 01.04.2019), examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).
93. În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Potîrniche Oleg, or, ordinul nr. 33-9 din 06.02.2019, a fost emis pentru executarea hotărârii judecătorești irevocabile.

94. Cu privire la pretenția reclamantului privind reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin emiterea actului administrativ contestat, instanța de judecată reține următoarele.
95. Reieșind din faptul că pretențiile privind repararea prejudiciului material și moral sunt incidentale pretenției privind anularea ordinului din cererea de chemare în judecată și sunt legate de admiterea acesteia, pretenție care urmează a fi respinsă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge și pretențiile reclamantului privind reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului moral și material cauzat, ca fiind nefondate.
96. Conform art. 224, art. 232 și art. 258 din Codul administrativ, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, acțiunea înaintată de Potîrniche Oleg către Agenția Rezerve Materiale privind anularea ordinului nr. 33-p din 06.02.2019, reîncadrarea în funcția publică de conducere, repararea prejudiciului material și moral.

Hotărârea cu drept de atac, în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, în ordine de apel, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul judecătoriei Chișinău (*sediul Rîșcani*).

Președintele ședinței,
judecător

Galina CIOBANU

Copia corespunde originalului,
judecător

Galina Ciobanu